

گره پیامبر(ص) در هنگام تولد امام حسین(ع)/ حسین؛ نامی از سمت خدا

چون حسین(ع) متولد شد، خداوند به جبرئیل(ع) وحی کرد که پسری برای محمد(ص) متولد شده است. بر او فرود آ و شادباش گو و به او بگو علی برای تو، مانند هارون برای موسی است. پس او را به نام پسر هارون نام بگذار.

چون حسین(ع) متولد شد، خداوند به جبرئیل(ع) وحی کرد که پسری برای محمد(ص) متولد شده است. بر او فرود آ و شادباش گو و به او بگو علی برای تو، مانند هارون برای موسی است. پس او را به نام پسر هارون نام بگذار.

خبرگزاری مهر- سرویس دین و اندیشه: به مناسبت سالروز ولادت اباعبدالله الحسین(ع) گزیده ای از زندگانی امام حسین(ع) در دوران خردسالی بنابر آنچه در گزیده دانشنامه امام حسین(ع) آمده است در ادامه می آید؛

« بنا بر اکثر منابع و مشهورترین روایات، سال ولادت امام حسین(ع) سال چهارم هجری است و عمر ایشان در وقت شهادت، پنجاه و هفت سال بوده است.»

در مورد تاریخ ولادت ایشان «تتبع در منابع تاریخی و حدیثی، نشان می دهد که پنجم ماه شعبان، از شهرت بیشتری برخوردار است»

«در زیارت سید الشهداء(ع) که از امام صادق(ع) روایت شده، می خوانیم : أَشْهَدُ أَنَّكَ كُنْتَ نُورًا فِي الْأَصْلَابِ الشَّامِخَةِ ، وَالْأَرْحَامِ الْمُطَهَّرَةِ، لَمْ تُتَجَسَّكِ الْجَاهِلِيَّةُ بِأَنْجَاسِهَا ، وَلَمْ تُلَيَّسْكَ مِنْ مُدْلَهَمَاتِ ثِيَابِهَا . گواهی می دهم که تو نوری در پشت های والا و رَحِم های پاک بودی. جاهلیت با پلیدی هایش تو را نیالود و جامه های سیاه و تیره آن، تو را به خطا نینداخت.»

حسین نامی از سمت خدا

«بر پایه شماری از روایات، نام گذاری امام حسن و امام حسین علیهما السلام، توسط پیامبر(ص) و با وحی الهی صورت گرفت. این نام ها، نام فرزندان هارون، جانشین حضرت موسی(ع) است؛ همان «شَبَّير» و «شَبَّير» که در زبان عربی، به «حسن» و «حسین» ترجمه می شوند. گفتنی است نام های «حسن» و «حسین»، در میان اعراب جاهلی وجود نداشته است. کنیه(ع)، ابو عبد الله و کنیه خاص او ابو علی است. القاب ایشان، بسیار است، از قبیل: رشید، طیب، وفی، سید، زکی، مبارک، مطهر، سبط رسول الله، سید الشهداء، سید شباب اهل الجته»

در کتاب علل الشرائع به نقل از زید بن علی، از پدرش امام زین العابدین(ع) آمده است: «چون حسین(ع) متولد شد، خدای متعال به جبرئیل(ع) وحی کرد که: «پسری برای محمد، متولد شده است. بر او فرود آی و شاد باش گو و به او بگو علی برای تو، مانند هارون برای موسی است. پس، او را به نام پسر هارون، نام بگذار». جبرئیل(ع) فرود آمد و از جانب خدای متعال به او شادباش گفت و سپس گفت: «خدای عزوجل به تو فرمان می دهد که او را به نام پسر هارون بنامی». پیامبر(ص) فرمود: نام او چه بوده است؟ جبرئیل گفت: «شَبَّير». پیامبر(ص) فرمود: زبان من، عربی است. جبرئیل گفت: «او را حسین بنام»

عقیقه رسول خدا(ص) برای امام حسین(ع)

در کتاب الأُمالی شیخ طوسی با سندی از امام(ع) نقل شده است: «اسماء بنت عُمَيس حَتَعَمِي برایم گفت: روز هفتم تولد حسین(ع)، پیامبر(ص) نزد من آمد و فرمود: «پسرم را بیاور». او را آوردم و با او همان گونه کرد که با حسن(ع) کرده بود و يك قوچ سپید برای او عقیقه کرد، همان گونه که برای حسن(ع) کرده بود و رانش را به قابله داد و سرش را تراشید و هم وزن مویش، نقره مسكوك صدقه داد و بر سرش عطر مالید و فرمود: «خون مالیدن بر سر، ستت جاهلی است»

گره پیامبر(ص) در کودکی امام حسین(ع)

در کتاب عیون أخبار الرضا(ع)، با سندی از امام زین العابدین(ع) نقل شده است: «اسماء بنت عمیس برایم نقل کرد: پس از يك سال، حسین(ع) متولد شد و پیامبر(ص) آمد و فرمود: «ای اسماء! پسرم را به من بده». او را در پارچه سفیدی به ایشان دادم. پیامبر(ص) در گوش راستش اذان و در گوش چپش اقامه گفت و او را در دامنش نهاد و گریست. گفت: [م]: پدر و مادرم فدایت! چرا می گویی؟ پیامبر(ص) فرمود: «بر این پسرم می گیریم». گفتم: ای پیامبر خدا! او الآن متولد شده است، فرمود: «پس از من، گروه ستمکار، او را می کشند. خداوند، شفاعتم را به آنان نرساند!». سپس فرمود: «ای اسماء! این را به فاطمه مگو، که او را تازه به دنیا آورده است.»

در کتاب المعجم الكبير به نقل از محمد بن ضحاک بن عثمان حزامی آورده است: «بیکر حسین(ع)، شبیه بیکر پیامبر(ص) بود.»

اهتمام پیامبر به امام حسن و حسین علیهما السلام

«گزارش های اهتمام پیامبر(ص) به پرورش امام حسن و امام حسین علیهما السلام، علی رغم همه تلاش ها برای محو فضایل اهل بیت علیهم السلام، در تاریخ، ثبت است. این فصل، گزارشی از این نمونه های ثبت شده در تاریخ است، مانند: غذا دادن پیامبر(ص) به امام حسن و امام حسین علیهما السلام، بازی کردن پیامبر(ص) با آنها، بر دوش گرفتن آنها توسط پیامبر(ص)، گشتی گرفتن آنها در حضور پیامبر(ص) و موارد دیگر. این همه، به علاوه ابراز محبت عمیق پیامبر(ص) به آنان، حاوی درس

های آموزنده اخلاقی و تربیتی است.»

در کتاب الأمالی شیخ صدوق به نقل از زید شحام، از امام صادق(ع)، از پدرش امام باقر(ع) آورده است: «پیامبر(ص) به حسن و حسین علیهماالسلام فرمود: «برخیزید و گشتی بگیرید». برخاستند و گشتی گرفتند. فاطمه علیهاالسلام برای برخی نیازهایش بیرون رفته بود و چون وارد شد، شنید که پیامبر(ص)، حسن(ع) را تشویق می کند و می فرماید: «هی، حسن! بر حسین، زور ببار و زمینش بزن». فاطمه (ع) به پیامبر(ص) گفت: ای پدر! شگفتا! آیا حسن را در برابر حسین، بر می انگیزی؟ آیا بزرگ را در برابر کوچک، بر می انگیزی؟ پیامبر(ص) به فاطمه(س) فرمود: «دختر عزیزم! آیا خشنود نیستی که من بگویم ای حسن! بر حسین، زور ببار و زمینش بزن و این دوستم جبرئیل(ع) بگوید: ای حسین! بر حسن، زور ببار و زمینش بزن؟»